

UCHWAŁA NR XLII/269/14
Rady Miejskiej w Boguszowie-Gorcach
z dnia 29 maja 2014 r.

w sprawie stwierdzenia, że projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla rejonu Kuźnic Świdnickich w mieście Boguszów-Gorce nie narusza ustaleń studium

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2013 r. poz. 594, 645, 1318, z 2014 poz. 379) oraz art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2012 r. poz. 647, 951, 1445, z 2013 r. poz. 21, 405, 1238, z 2014 r. poz. 379)

Rada Miejska w Boguszowie-Gorcach uchwala, co następuje:

§ 1.

Stwierdza się, że projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla rejonu Kuźnic Świdnickich w mieście Boguszów-Gorce nie narusza ustaleń „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Boguszów-Gorce”, przyjętego Uchwałą Nr XVIII/102/12 Rady Miejskiej w Boguszowie-Gorcach z dnia 31 maja 2012 r.

§ 2.

Uchwała wchodzi w życie z chwilą podjęcia.

UZASADNIENIE
do Uchwały Nr XLII/269/14
Rady Miejskiej w Boguszkowie-Gorcach z dnia 29 maja 2014 r. w sprawie stwierdzenia
zgodności miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla rejonu Kuźnic
Świdnickich w mieście Boguszków-Gorce
z ustaleniami studium

Niniejsza uchwała podejmowana jest w związku z art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2012 r., poz. 647, z późn. zm.), który mówi, że „*Plan miejscowy uchwała rada gminy, po stwierdzeniu, że nie narusza ustaleń studium (...)*”. Z tego zapisu wynika, że stwierdzenie, że ustalenia planu miejscowego nie naruszają ustaleń studium jest czynnością towarzyszącą procedurze sporządzania planu miejscowego, a uchwalenie planu miejscowego może nastąpić jedynie po wykonaniu tej czynności. W związku z tym wydaje się zasadnym, aby stwierdzenie to usankcjonować odrębną uchwałą, która podlegać będzie m.in. kontroli jej legalności, co służyć powinno ochronie zasady praworządności w procesie sporządzenia planu miejscowego.

Porównanie ustaleń studium dla jednostek oznaczonych literą „C” oraz jednostki „D8” z odpowiadającymi im przestrzennie zapisami dla terenów wyznaczonych w projekcie planu wskazuje na dużą zbieżność tych regulacji. Przy czym dla stwierdzenia, że zapisy projektu nie naruszają ustaleń studium należy wziąć pod uwagę także inne, w tym ogólne ustalenia tego generalnego - w skali gminy miejskiej - dokumentu. Zatem przykładowo w zasięgu wyznaczonej w studium jednostki „C5”, w projekcie planu oprócz zabudowy mieszkaniowej w projekcie planu przewidziano również usługi, rekreację i zieleni urządzoną. Należy jednak zwrócić uwagę, że studium dopuszcza na terenach przeznaczonych pod funkcję mieszkaniową lokalizację obiektów, które nie kolidują z podstawowym przeznaczeniem terenu, w szczególności jeśli chodzi o lokalizację obiektów usługowych oraz zieleni urządzonej. Odnosząc się do układu drogowego, w przypadkach, w których wyznaczono w projekcie planu nowe drogi, które z racji niskiej klasy nie zostały przedstawione w studium, kierowano się zapisem tego dokumentu, w którym dopuszczono „*w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego zmianę przebiegu istniejących dróg oraz wprowadzenie nowych dróg*” nie wymienionych w ustaleniach studium oraz „*nie przedstawionych na Rysunku Studium*”.

Z kolei w zasięgu jednostki „C6.2” w sąsiedztwie zabudowy mieszkaniowej, usługowej, rekreacji i terenów zieleni przewidzianych w studium, w projekcie planu

dopuszczono również obiekty produkcyjne, magazynowe i transportowe, co wynika z faktu, że na rysunku studium wyznaczono w ich zasięgu teren zabudowy usługowo-produkcyjnej (notabene istniejącej), który należało uwzględnić także w projekcie planu.

Warto na koniec zwrócić uwagę, że przy sporządzaniu projektu planu kierowano się również innymi zasadami przyjętymi w studium, które niewątpliwie mogą wyjaśniać odmiennosc przyjętych w projekcie planu rozwiązań. W przypadku rysunku - to ustalenie dotyczące linii rozgraniczających poszczególne jednostki, w odniesieniu do których w studium założono, że *„posiadają charakter orientacyjny, możliwa jest ich korekta”*, a szczegółowy ich przebieg *„winien być ustalony w planie miejscowym”*. W przypadku kwestii zagospodarowania terenów i kształtowania zabudowy - ustalenie, że *„sprecyzowanie szczegółowych wskaźników zabudowy i zagospodarowania terenów winno nastąpić w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego w oparciu o aktualne potrzeby oraz warunki wynikające z obowiązujących przepisów szczególnych”* - co niewątpliwie znalazło swoje odzwierciedlenie w precyzowaniu zapisów na potrzeby omawianego projektu planu.